

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Kiss Gy. János*

Cím:

244 **Ha a vendég átlépi Budapest kapuját...**

Perzsavásár, kertészkedés, körpavilon — és egy javaslat

Mezeana,
(Hely)

1961. apr. 16.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

725.091

Személy

"1961"

Helyszám

A házigazdát egy kicsit már a portája kapujában lemérheti az ember. Ha nem is rácsos, zöldre festett, cifra faragású, de naponta százezreket bebocsátó kapui a fővárosnak is vannak. Van, aki a Keleti pályaudvar lépcsőin áll meg: megérkeztünk, lépünk csak beljebb. S a Baross tér képe még a látogatás után is sokáig kíséri őket.

Azaz hogy kísérti inkább...
A Baross tér ugyanis ma inkább riasztó, mint csábító kirakata Budapestnek.

A közlekedés — néhány megálló megszüntetésével, át-helyezésével — már sokkal rendezettebbé tette a teret. A fővárosi kertészetet is csak dicsérni lehet. Szép, virágos parkot varázsolt a közepére, a tulipánok, árvácskák, díszcserjék rendezett sorain szívesen pihen meg a szem. A tér szélén viszont a Belvárosból rendelettel kitiltott »perzsavásár« emléket idézi (szin-

te a pályaudvar lépcsőinél), a könyv-, az újság-, a virág-, a fagyalt- és a dohányárusok összevisszasága, természetesen sok-sok szeméttel. Mi lenne, ha glédába állítanák, sorba, egymás mellé, a főbejáratától néhány méterrel jobbra vagy balra a mozgatható árudákat? A Belvárosban évek óta megkövetelik a virágárusoktól, újságosoktól a korszerű pavilont — s nem eredménytelenül. Ott az izléses, szép árusítóhelyek százait látjuk, de a Baross téren... A rosszemlékű Teleki tér »kereskedelme« kísért...

A tér üzleteinek portáljai — bár itt-ott fénycsövek díszlenek — némi túlzással mondván, 1945-öt idézik. Ez alól az állami kereskedelem sem kivétel. A Betérőhöz címzett Baross téri Ilkovitsról is lepergett még eddig minden bírálat, nyitva van, s aligha nyújt felemelő látványt ittas, duhajkodó vendégeivel. Most

ismételten megjegyezzük: Baross tér is főútvonal...

S miért éppen a Baross téren tölti meg építőanyag-gépkocsijait a Közlekedési Építő Vállalat az e célra épített ormóttan rakodóházában? A Szabadság Szálló tövében már fogy az úgynevezett Zóna-sarok, a porcelánboltot elköltöztették, s csak az a kérdés: ha már hozzáfogtak,

miért nem bontották el egyszerre a földszintes vityilósort?

A főváros másik, rendkívül forgalmas kapuja a Nagyváradi tér. Utcai árusai? Mint a Baross téren. Rendetlenség, közegészségügyi szempontból is kifogásolható árusítás, ócska bódék, s a Baross tér Betérője: tisztátalan, füstös talponálló. A tér és a Május 1 Ruhagyár között egy termelőszövetkezet kertészete van. Szemétnyomait magán veseli az egész tér. A nagy virágvásár ugyanis itt zajlik le. Nem a virág ellen szólunk — ám mindent a maga helyén. A Nagyváradi tér bonyolítsa le zavartalanul az autóbuszok, villamosok, gépkocsik egyre növekvő forgalmát. A kertészet adjon helyet a gépjárműveknek, a szép pavilonoknak, s maradjon egy szép parknak is. Ott legyen virág.

A Móricz Zsigmond körtér Buda legforgalmasabb tere. Itt elsősorban közlekedésbiztonsági intézkedésekre lenne a legnagyobb szükség. Sok a vasútkereszteződés, nagy a villamos- és autóbuszforgalom, ide érkeznek be a helyiérdekű vasút szerelvényei.

Indokolatlanul nagy területet foglal el a térből a villamosvasút és a HÉV kör alakú pavilonja. Közért, tejbolt, dohányáruda is helyet kapott benne. Minden talpalatny hely a közlekedésnek és a gyalogos forgalomnak kell — nem bizonyos, hogy az ilyen építmény itt létjogosult.

Természetesen a végleges döntés azé a bizottságé lesz, amelyet a tér rendezésére mielőbb létre kellene hozni. Ugyanezt javasoljuk a Baross, a Nagyváradi és a Maróti tér érdekében. Az utóbbi három-négy év alatt számtalan eset bizonyította: egy-egy konkrét feladat végrehajtására szervezeten összefogott bizottság, csoport, szövetség — mindegy, hogy minek nevezzük — igenis eredményesen tudja ellátni feladatát. A terek rendezése rendkívül nagy munka, nem is megy egyik napról a másikra. De legalább fogjunk hozzá. Egyelőre az is jó lesz, ha takarítunk a tereken: mielőbb elvisszük azt, ami csúnya, s nem méltó a szépülő főváros vendégeket bebocsátó kapuihoz.

Kiss Gy. János